

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 36. Actio Romæ contra Episcopum Eliensem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

cessurum, quam etiam alia munimenta, quæ in ipsius erant potestate, dedidisset. Nihilominus, cum Dubri e portu solvere, sub muliebri veste latens, pararet, proditus & custodia datus est. Episcopis deinde faventibus in libertatem assertus, in Franciam trajecit, ubi Parisiis ab Episcopo Clericisque solemniter pompa procedentibus exceptus est, a quibus, datis sexaginta argenti marcis, honorem istum impetravit. Inde Guilielmus in Normanniam digressus, Legatis ad Cœlestinum Papam missis, contra Comitem Mortaniæ consciosque actionem movit.

Sæcul. XII.

A.C. 1197.

Jo. Brompt.
p. 1226.

§. XXXVI.

Actio Romæ contra Episcopum Eliensem.

Sed ejus Adversarii quoque Nuncios Romam miserunt, & Hugo Episcopus Coventriensis, edito Libello, omnium conjuratorum querelas contra Cancellarium exposuit, quas exaggeravit, & scomatice ejus depositionem, fugam, ac denique, quibus adjunctis ejus sexus Dubri deprehensus fuerit, verbis, quæ honeste non proferantur, retulit. In fine petiit, ut Ecclesia Romana ob tam gravium errorum pœnas exigat, & Rex Angliæ Regno suo viros idoneos præficiat. Verum Papa majorem rationem

Rog. p. 702.

Hist. Eccles. Tom. XVIII. T ha-

Sæcul. XII. habuit eorum, quæ Cancellarius, Le-
 A. C. 1191. gatus suus, perscripserat, deditque ad
 Id p. 706. Episcopos Angliæ epistolam, in qua dicit:
 Cælest. ep. I. *Cum dilectus in Christo filius noster Richar-
 dus Rex propter honorem Dei absens sit,
 jura Regni ipsius conservare debemus. Ita-
 que quia compertum habemus, Joannem
 Comitem Moretonii & quosdam alios jura
 Regni & Venerabilis Fratris nostri Gui-
 lielmi Episcopi Eliensis, Sacræ Sedis Le-
 gati, temere violasse, vobis in virtute
 obedientiæ præcipimus, ut, si quidem ita
 est, conveniatis, & Comitem, ejusque
 conscios Fautores & Consiliarios vinculo
 excommunicationis adstrictos publice, ac-
 censis candelis, & pulsatis campanis de-
 nunciatis, quod manus violentas in Epi-
 scopum injecerint, eum in carcere tenuerint,
 aut præfecturam Regni a Rege consti-
 tutam mutare præsumserint. In terris
 reorum & consciorum omnia Officia Di-
 vina celebrari prohibete, donec ad Sacram
 Sedem veniant, a nobis absolvendi, afferant-
 que Guilielmi Legati & vestras literas
 testantes, ipsum libertati & Regnum pri-
 stino statui esse restitutum.* Hanc epi-
 stolam die secunda Decembris anno mil-
 lesimo centesimo nonagesimo primo da-
 tam Episcopus Eliensis S. Hugoni Episcopo
 Lincolnensi transmisit, ut, quæ Pontifex
 in ea mandabat, exequeretur. Sed in
 Anglia nulla hujus Epistolæ Papalis ra-
 tio

tio habita, nec etiam alterius scriptæ ab Episcopo Eliensi, quem nec Sedis Apostolica Legatum nec Regni Cancellarium amplius venerabantur.

Interim Archiepiscopus Rotomagensis Romam Legatos miserat, qui anno sequente millesimo centesimo nonagesimo secundo ei rescripserunt in hunc modum: *Silentio præterimus pericula & labores itineris. Postquam vero structas nobis insidias sæpius evasimus, tandem incidimus in grassatores, qui nos rebus omnibus, exceptis equis & literis spoliaverunt; atque ita omni pecunia destituti pervenimus in Urbem, in qua sumtus maximi faciendi sunt. Agebatur dies undecima Februarii, Curia autem Romana in Basilica S. Petri diversabatur. Vidimus ibi Cancellarii Legatos, feroces, & successu rerum suarum elatos; reditum enim parabant, postquam effecissent, ut Papa Domini sui Legationem in Anglia confirmaret, datis Bullis, quibus jam erant sigilla apposita. Papam vero, ubi in conspectum admissi sumus, omnesque illos, quorum consilio utebatur, Cancellarii causa omnino faventes intelleximus; nihilominus postquam advenimus, Bullas ejus Nunciis tradere Pontifex distulit.*

Ad Curiam igitur introducti Papæ, omnibusque Cardinalibus tuas, Episcoporum, aliorumque Præfulum, & Optimum

Sæcul. XII.

A.C. 1192.

Rog. p. 718.

Jo. Brompt.

p. 1232.

Sæcul. XII.
A.C. 1192.

Turbæ in
Anglia.

matum Angliæ literas obtulimus, ad-
jicientes, quæ mandatis tuis consentanea
existimavimus, & postquam Episcopi
Eliensis Nuncii responsa sua & objecta
contra nos protulissent, Papa indignanter
& fastidiosè contra causam tuam longam
orationem exorsus est. Scimus, inquie-
bat, Regem Angliæ præfecturam totius
Regni soli Episcopo Eliensi commisisse,
nec alterum ei vel superiorem vel æqua-
lem dedisse. Inspeximus Regis epistolas,
alias vero, quibus priora mandata ab-
rogaret, non vidimus. Fateor quidem,
quod complures viri venerabiles adversus
Cancellarium apud nos querelas datis lite-
ris moveant; contra autem literas etiam
ei faventes ab aliis viris spectatæ auctori-
tatis accepimus. Quas vero vos attu-
listis, ab iis sunt, qui Legatum Sedis
Apostolicæ expulerunt; non mirum igitur,
quod propriæ suæ causæ faveant.
Præterea non ignoramus, Regem nulli
unquam hominum tanta amicitia sincera
pignora dedisse, aut tam eximios hono-
res exhibuisse, præterquam Episcopo
Eliensi. Quippe non satis Richardo fuit,
pinguissimam Ecclesiam Eliensem, Can-
cellarii dignitatem & Præsidis, se ab-
sente, potestatem huic Episcopo conferre,
sed etiam a Clemente Papa piissimæ me-
morie & a nobis petiit, ut eum Sacræ
Sedis Legatione muniremus; quod instan-
tissime

tissime flagitanti concessimus. Quamob- Sæcul. XII.
A. C. 1192.
rem credere non possumus, nisi ejus lite-
ras & sigillum videamus, tam subito Re-
gis gratiam amisisse virum usque adeo
prius amatum, nec, nisi nobismetipsis
adversari & repugnare velimus, Epi-
scopi Eliensis Legationem, quam ei, a
Rege & omnibus Angliæ Episcopis ro-
gati, contulimus, vel suspendere vel tol-
lere possumus. Tenemus Episcoporum, &
Domini vestri Archiepiscopi Rotomagen-
sis, literas, quibus Cancellarium Episco-
pum Eliensem Legatione Apostolica ex-
ornari poscunt. Donec felix fuit Epi-
scopus iste, laudabatur ab omnibus; nulla
Ecclesia, nullum monasterium, privato-
rum nemo querebatur, aut virum iniquæ
exactionis accusabat, nunc vero, dum
adversam fortunam patitur, omnes in
perculsum declamant.

Maximi sane ponderis cunctis vide-
bantur argumenta, exposita a Pontifice,
qui majorem se non habet, a Papa & supremo
Judice, cujus voluntati nemo resistit. Illud
quoque non nulli contra causam tuam pu-
gnare credebant, quod Rex rediens Pa-
pam rogaverit, ut tibi Legati potestatem
in Normanniam aliasque transmarinas
provincias daret. Nemini enim verifi-
mile videbatur, voluisse Regem tibi Præ-
fecturam in Angliâ & Legationem in Nor-
mannia conferri, cum nemo in alia pro-
vincia

Sæcul. XII.
A.C. 1192.

vincia residens in alia tam sublime munus obire queat. Tandem Papa, tum nostris, tum quorundam Cardinalium, quos in partes tuas pertraxeramus, precibus utcunque mitigatus, cum omnium Cardinalium præsentium sententiam requisisset, & diu fuisset deliberatum, sententiam protulit, qua Cancellarium a tuis censuris absolvit, & vicissim censuram Cancellarii in te latam nullam declaravit. Præterea ei injunxit, ut objecta de vi Archiepiscopo Eboracensi illata dilueret. Ceterum eidem Cancellario Legati potestatem non ademit, sed restrinxit, prohibuitque, ne Sententiam Interdicti, Suspensionis, aut Excommunicationis in te, in Episcopos, in Præfectos, aut Optimates Angliæ denunciaret.

His subjunxit Papa: quod, utriusque Partis consensu, in Angliam missurus esset Viros paci inter te & Cancellarium reducendæ, vel saltem animis demulcendis idoneos. Ceterum speramus, nos effecturos, ut epistolæ Papæ ad omnes Angliæ Episcopos directæ, quibus acceptis, Cancellarius te pluresque alios Excommunicatos denunciavit, abrogentur; quæ de re cum in Consistorio præsentibus omnibus quereveremur, & epistolæ illæ lectæ fuissent, Pontifex aperte reclamavit, affirmans, se inscio scriptas esse. Idem profitebantur, admirantibus similes Cardinales.

nales. *Obstreptibus vero Cancellarii Sæcul. XII.*
nunciis Papa non respondit. Sed illa nocte A.C. 1192.
 Papam adeunt, exprobrant, quod publice a se factum publice negasset, memorant, quot obsequia ei Dominus ipsorum Cancellarius præstitisset, & per honorem Ecclesiæ Romanæ ac proprii nominis gloriam obtestantur, ut testimonium præberet veritati. His monitis expugnatus Papa altera die in Consistorio, Cardinalibus, Clericis populoque præsentibus dixit: Fratres mei! confiteor, quod in Episcopum Eliensem ejusque Nuncios graviter peccaverim. Nam in memoriam rediit, quod epistolæ, quibus sententiam excommunicationis in Comitem Moretonii, Archiepiscopum Rotomagensem ipsorumque conscios confirmavi, meo jussu missæ fuerint; eas hodieque confirmo, voloque, ut, quibus imperatum est, injuncta exequantur. Talis est epistola, quam Legati ipsius ad Archiepiscopum Rotomagensem dederunt.

§. XXXVII.

Legati in Normannia non recipiuntur.

Itaque Cælestinus Papa hoc anno mil Reg. p. 720.
 lesimo centesimo nonagesimo secundo Jo. Bromt.
 duos Cardinales, Sacræ Sedis Legatos, p. 1238.
 Octavianum Episcopum Ostiensem, &
 Jordanum Abbatem Fossæ novæ, Presbyterum tituli S. Anastasiæ, in Norman-